

Keski-Pohjanmaan aikuisopiston opiskelija

Olè kistan nus kistan si kahta lehteä; Olè-nimistä aikakausilehteä ja Suomalainen Espanjassa -nimistä sanomalehteä. Fuengirolassa olikin aikamoinen suomalaisten yhteisö, joten sanomalehtiä oli useampiakin ja muutenkin kaikki palvelut sai halutessaan suomenkielellä. Itse yritin vältellä näitä ”Suomi” –paikkoja, että saisi jotain käsitystä Espanjalaisesta kulttuurista. Espanjan aurinkorannat ei kyllä ole ehkä paras mahdollinen paikka, jos haluaa tutustua Espanjalaiseen kulttuuriin, koska paikassa on niin paljon turisteja, varsinkin pohjoismaat ja Englanti ovat hyvin edustettuna paikalla.

Brittipubeja ja ravintoloita olikin varmaan yhtä paljon kuin Espanjalaisia. Aurinkorannat ovat monien eläkeläisten talvehtimispaikka, mikä näkyikin katukuvassa varsinkin aamupäivisin. Palveluja olikin paljon räätelöity eläkeiässä oleville ihmisille. Vapaa-aikamme kului shoppailen, lähikyliä kiertäen ja kävimme myös Sevillassa ja Marokossa.

Matkat taittuivat hyvin joko junalla taikka linja-autolla. Sevillaan menimme Malagasta junalla ja takaisin tulimme bussilla. Takaisin tulon kanssa meinasi olla ongelmia, kun emme olleet ostaneet lippuja etukäteen. Kun yritimme ostaa lippuja viimeiseen junaan, lipunmyyjä ilmoitti tyyliä, että lippuja ei myydä, koska juna on täynnä. Onneksi löysimme bussiaseman juuri ajoissa, että kerkesimme viimeiseen bussiin kohti Malagaa. Malagasta pääsimme kotiin vasta pikkutunneilla, mutta matka oli kyllä kannattava. Kävimme Sevillassa tutustumassa nähtävyyksiin ja kauniiseen vanhaan kaupunkiin, jossa oli mm. Kolumbuksen hauta. Nähtävyyksien jälkeen kävimme katsomassa jalkapallopelejä yhdessä yli 40 tuhannen muun jalkapallofanin kanssa.

Marokon matka oli sitten pakettimatka, bussilla satamaan ja satamasta pikalaivalla välimeren ylitse Marokon Tangeriin, jossa kiertoajelua bussilla, ruokailua ja paikalliseen toriin tutustumista. Vasta illalla saavuimme takaisin Espanjaan ja Fuengirolaan.

Työssäoppimispaikan henkilökuntaan kuului kuusi vakituista työntekijää, joista viisi oli suomalaisia. Kommunikoinnin kanssa ei tullut ongelmia vastaan. Työpaikan ainut ”ulkomaalainen” oli Espanjalainen, jonka kanssa pärjäsi Englannin kielellä. Koska työpaikka oli hyvin suomalainen, ei suurempia eroavaisuuksia kulttuurillisesti ollut. Esimerkiksi siestaa ei työpaikalla vietetty kuten normaalisti Espanjalaisissa työpaikoissa. Työaika oli klo 9 – 17, mutta aamusta pystyi kyllä joustamaan ja noin 11 – 14 välillä pidimme tunnin ruokatauon.

Ruokatunnilla oli tapana käydä syömässä jossain, tai sitten olla syömättä ja lähteä töistä tuntia aikaisemmin. Omia eväitä en nähnyt kenenkään syövän. Kahvi haettiin aina läheisestä kahvilasta, työpaikallakin oli jonkinlainen pikakahvinkeitin, mutta sitä ei käytetty. Kahvi maksoi euron ja päivän aikana saatettiin hakea 2-5 kahvia, mistä kertyi aika suuri summa rahaa. Työpaikkapukeutuminen oli kuten Suomessakin paikassa jossa on asiakaspalvelua, eli siisti pukeutuminen. Suurin ero työpaikalla oli ehkä se, että työnteko ei ollut niin hektistä, vaan joustavuutta sallittiin kuhan vain työ tuli tehtyä.

Viimeksi muutettu: maanantai, 24 lokakuu 2011, 12:10